

Lucy Stevenson Ewell

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Holland.

Marie åbnede sit smykkeskrin for at se på sine smukke sten. En efter en holdt hun dem i hånden. Den røde, den grønne, så den klare, hvide.

Bedstemor bankede på døren til værelset. »Er du klar til at gå?«

»Ja!« Marie lagde forsigtigt stenene tilbage i skrinet.

Bedstemor ville tage Marie på biblioteket. Men ikke bare for at kigge på bøger. Der var en særlig stenudstilling derhenne. Marie var spændt.

Da deres bus ankom til biblioteket, gik Marie og bedstemor indenfor. De så bord efter bord dækket med smukke sten. Nogle var skinnende og glatte. Andre havde interessante former.

Den skinnende lilla sten

Hvis hun fortalte sandheden, ville han så blive vred på hende?

»Se denne her!« Bedstemor pegede på en stor krystal. Den havde små blå pigge, der stak ud over det hele.

På et andet bord lå der en masse små, runde sten. Marie kiggede på alle farverne. Alleryderst lå der en lilla sten, lille bitte og skinnende og glat.

Jeg har endnu ikke en lilla sten, tænkte Marie. Den ville passe perfekt til hendes samling.

Marie kiggede rundt. Bedstemor var ved et andet bord. Der var ingen andre i nærheden. Og ingen ville savne denne lille bitte sten, vel?

Marie tog stenen op og stak den i lommen.

Da Marie gik i seng den aften, lå den lilla sten sikkert i smykkeskrinet.

»Klar til godnathistorie?« Far satte sig på sengen og åbnede tidsskriftet *Vores ven*.

Marie puttede sig ind under dynen og lyttede. Historien handlede om en dreng, der omvendte sig, efter han havde truffet et forkert valg.

Mens far læste, begyndte Marie at få ondt i maven. Hun lagde sig om på siden, og vendte sin pude. Men hun følte sig stadig ikke godt tilpas. Og hun kunne ikke lade være med at tænke på den lilla sten.

Far afsluttede historien. »Er du okay?«

Marie vidste ikke, hvad hun skulle gøre. Hvis hun fortalte det til far, ville han måske blive vred.

Men måske ville han vide, hvordan han kunne hjælpe.

Langsomt kravlede Marie ud af sengen og fandt den lilla sten frem fra skrinet. »Jeg tog den her fra biblioteket i dag.« Tårerne trillede ned ad Maries kinder. »Det er jeg virkelig ked af.«

Far giver hende et kram. »Det er altid i orden at fortælle mig sandheden. Jeg er stolt af dig, fordi du havde modet til at være ærlig.«

Marie fik det bedre i maven. Far var ikke vred!

»Og på grund Jesus, kan vi omvende os. Ligesom i historien,« sagde han. »Hvorfor tager vi ikke stenen tilbage til biblioteket?«

Marie klemte øjnene i. »Nej! De bliver vrede.«

Far lagde en hånd på hendes skulder. »De bliver måske lidt vrede. Men jeg tror, de vil blive glade for, at du giver den tilbage. Og det vil også få dig til at blive meget bedre tilpas.«

Marie tog en dyb indånding og nikkede. »Okay.«

Marie fandt et stykke papir frem og begyndte at skrive et brev. »Jeg er ked af, at jeg tog den her,« skrev hun. »Jeg ville ønske, jeg ikke havde gjort det. Jeg vil gerne gøre det godt igen.«

Hun lagde brevet i en kuvert. Så lagde hun også den lille lilla sten i den.

»Vi afleverer den tilbage i morgen,« sagde far. »Hvordan har du det nu?«

»Bedre,« sagde Marie. »Der er bare en ting til, jeg er nødt til at gøre.«

Marie knælede ved sin seng og bad. »Jeg er ked af, jeg tog stenen,« sagde hun. »Jeg vil aldrig stjæle igen. Jeg takker dig for at hjælpe mig med at være modig og ærlig.«

Da hun lå i sengen igen, følte Marie fred. I morgen ville hun gøre det godt igen. Og hun vidste, at vor himmelske Fader og Jesus ville hjælpe hende. På grund af dem ville alt blive godt igen. ●